

Trivsel blandt læger i kommunale samfundsmedicinske stillinger

ARTIKKEL

KOLSTRUP N

KRISTIANSEN IS

Sammendrag

Norge har gennem lang tid haft lav stabilitet i samfundsmedicinske lægestillinger på kommunalt niveau. Der er behov for mere kundskab om, hvad der skaber trivsel blandt samfundsmedicinere. Målsætningen med arbejdet var at studere trivselsfaktorer og deres relative betydning.

Et spørgeskema blev sendt til alle som var medicinsk-fagligt ansvarlig læge i tiden 1.1. 1988-31.12. 1991. Lægerne blev spurgt om 12 forskellige aspekter af arbejdstilfredshed og generel trivsel. 218 (81%) af de stabile læger og 98 (87%) af dem der havde sluttet, returnerede spørgeskemaet.

Lægerne var mest tilfredse med friluftsliv og familiens trivsel og mindst tilfredse med løn og arbejdsbelastning. På spørgsmål om hvilke trivselsfaktorer der betød mest, angav både de stabile læger og læger der havde sluttet, at faglig tilfredshed og fagligt samarbejde var vigtigst. De stabile læger prioriterede desuden familiens tilfredshed, mens dem der havde sluttet lagde mere vægt på arbejdsbelastning. 27% af de stabile og 42% af dem der sluttede mente, at arbejdet ikke var sliddet værdt. Sidstnævnte følte også i mindre grad end de stabile, at de var fagligt kompetente og at de gjorde et nyttigt arbejde. De læger der havde sluttet mente også, at de havde haft mindre indflydelse på kommunens sundhedspolitik og at de havde et mindre interessant arbejde.

Blot 10% af de stabile læger som boede i egen eller ægtefælles hjemegn svarede, at det faktisk at de boede i egen eller ægtefælles hjemegn var en af de tre højest prioriterede trivselsfaktorer. Blandt ustabile læger angav 30% af de ældre og 9% af de yngre at samarbejdsforhold var blandt de tre højest prioriterede faktorer da de sluttede.

Hvis myndighederne vil øge trivslen blandt samfundsmedicinere for at øge stabiliteten i tjenesten, ser ændringer i fagligt indhold i arbejdet, samarbejdsforhold og arbejdsbelastning ud til at være de væsentligste satsningsområder.

Publisert: 17. oktober 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI:

